

РЕШЕНИЕ

№ 1366

гр. София, 26.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12533** по описа за **2019** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна Инфраструктура“, Областно пътно управление - С., срещу решение от 02.10.2019г., постановено по нахд № 3630/2019 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104 състав, с което е отменено наказателно постановление № 5305/17.08.2018 г., издадено от началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ при Агенция пътна инфраструктура (АПИ), с което на А. М. Б. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лв. на основание чл. 53, ал. 1 от Закона за пътищата (ЗП) за нарушение на чл.26 ал.2,т.1,б. „а“ от ЗП вр. чл. 37, ал.1, т.1 на Наредба №11 от 03.07.2001г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС.

В касационната жалба са изложени доводи за постановяване на обжалваното решение в нарушение на материалния и процесуален закон - отменителни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Сочи се, че по безспорен начин е установено, че А. М. Б. е управлявал процесното ППС/тежко/ без разрешение, издадено от администрацията управляваща пътя, с което е извършил нарушение на чл. 26, ал. 2, т.1, б „а“ от ЗП. Посочва се, че в настоящия случай не се касае за ангажиране на отговорност за това, че водачът на ППС не се е снабдил с разрешение, а че извършва

движение на тежко ППС без разрешение на пътната администрация. Искане се от съда да отмени обжалваното решение. Претендират се разноси. Ответникът А. М. Б. не се представява и не излага становище по основателността на касационната жалба.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, Административен съд София – град, деветнадесети касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в законовия 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Безспорно е установено в производството пред Софийски районен съд, че на 23.07.2018 г., в 16.00 ч. А. М. Б. управлявал МПС с 4 оси с две управляеми оси, марка „Мерцедес“, модел „1841ЛС“ с ДК [рег.номер на МПС] на път I-8, км. 32+400 на 500м. преди табела „С.“, в посока [населено място] – [населено място]. Водачът бил спрял за проверка от служители на АПИ, при която било констатирано, че измерената височина на ППС е 4.30 м. при максимално допустима височина 4.00 м., а измерената дължина е 20.60м. при максимално допустима дължина 18.75м. Водачът не представил разрешително или квитанция за платена такса за движение на извънгабаритни и тежки ППС, поради което му бил съставен АУАН № 0006189/23.07.2018 г. за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б „а“ от ЗП, а въз основа на него НП № 5305 от 17.08.2018г.

За да отмени процесното наказателно постановление СРС е приел, че в случая водачът действително е извършил соченото нарушение, но не на посочените от наказващия орган правни норми.

Решението е правилно.

Разпоредбата на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ ЗП предвижда, че за дейности от специалното ползване на пътищата се забранява движението на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства без разрешение. Разрешението се издава по реда, указан с Раздел IV от Наредба № 11/03.07.2001 г.

„Специалното ползване на пътищата“ е дефинирано с §1, т. 8 от ДР на Закона за пътищата, като „използването на пътищата за превозване на тежки и извънгабаритни товари или за осъществяване на други дейности в обхвата на пътя и в обслужващите зони, като: изграждане и експлоатация на търговски крайпътни обекти и на пътни връзки към тях, както и на площадки за оказване на пътна помощ и на пътни връзки към тях; изграждане и експлоатация на рекламни съоръжения; изграждане на нови и ремонт на съществуващи подземни и надземни линейни или отделно стоящи съоръжения и тяхната експлоатация в обхвата на пътя; временно ползване на части от пътното платно и земи в обхвата на пътя от други лица“.

Разрешителното, което се изисква по чл. 26 от Закона за пътищата, е различно от разрешителните, които се издават по чл. 177, ал. 3 ЗДВП, във връзка с разпоредбите на Наредба № 11/03.07.2001 г. за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства. Разрешението по чл. 26 от ЗП е разрешение за осъществяване на

дейност, разрешението по чл. 177 ал.3 от ЗДвП е разрешение за движение.

Съгласно чл. 18, ал. 5 от Закона за пътищата специалното ползване на пътищата се извършва при условия и по ред, определени с наредба на Министерския съвет – Наредба за специално ползване на пътищата, приета с ПМС № 179/4.07.2001 г. Според §2 ПЗР на тази Наредба, специалното ползване на пътищата, чрез превозване на тежки и извънгабаритни товари се извършва при условията и по реда на Наредбата по чл. 139 от ЗДвП. В процесния случай административнонаказателната отговорност не е ангажирана за превозването на тежък или извънгабаритен товар, в условията на специално ползване на пътищата, а за движение на ППС с височина над максимално допустимата, т.е. извънгабаритно.

Управляването на пътно превозно средство с размери, които надвишават нормите, определени от министъра на регионалното развитие и благоустройството, без да спазва установения за това ред (каквото е настоящия случай), се санкционира на основание чл. 177, ал. 3, вр. чл. 139, ал. 1, т. 2, предл. първо от Закона за движението по пътищата, но не и на основание чл. 53, ал. 1, т. 2, вр. чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от Закона за пътищата. В допълнение, посочените в чл. 53 от Закона за пътищата физически лица са тези, които осъществяват транспортната дейност, в качеството си на търговци, регистрирани по съответния ред, а не физическите лица - водачи на пътното превозно средство. Именно регистрираните превозвачи – търговци следва да се снабдят със съответното разрешение за извършване на превоз в случаите по чл. 26 от Закона за пътищата. По настоящето производство е наказан не търговеца, а водача на ППС.

По изложените съображения, деянието, за което е наложена глоба на А. М. Б. е несъставомерно като нарушение по чл. 53, ал. 1, т. 2, предл. първо, вр. чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ ЗП, поради което и оспореното решение на СРС е правилно и законосъобразно.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Направено е своевременно искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение от страна на касатора, но с оглед изхода на спора такова не следва да се присъди.

По изложените по-горе съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XIX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 02.10.2019г. по НАХД № 3630/2019 г. на Софийски районен съд, НО, 104 състав, с което е отменено наказателно постановление № 5305/17.08.2018 г., издадено от началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ при Агенция пътна инфраструктура.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

